

[Svend Haugaard]

til gode. Vi bør huske, at det også er i forbrugernes interesse at have et ret stabilt prisniveau for fødevarer, som vi har fået igennem vores medlemskab af EF, hvcr vi ellers ville have fået store udsving op og ned, og vi bør også minde om, at der er få steder i verden, hvor man med så kort arbejdsindsats kan tjene til en liter mælk, et kilo kød osv., som man kan gøre det her i Danmark.

Til producenterne må det yderligere siges, at selv om det kunne være rart at få en lidt stærkere stigning, må de huske, at vi i EF jo har en vis overproduktion, og at den bedste måde at få det reguleret på er at have det sådan, at de konkurrencedygtige kan gøre sig gældende. I længden vil det være en fordel for dansk landbrug, om vi får en bedre tilpasning af produktion og forbrug.

Derimod er det beklageligt at se, at den vegetabiliske produktions stigning overstiger den animalske - vi så gerne her i Danmark, at det var omvendt - og derfor vil jeg gerne sige et par ord om, hvad man kan gøre for at fremme den animalske produktion, som det må være i dansk interesse at få fremmet.

For det første er det jo sådan, at prisstigningen på korn meget gerne skulle være noget mindre end den animalske prisstigning. Det gælder specielt kornprisen ved høst, hvorimod de månedlige stigninger bør stå i forhold til lageromkostningerne.

For det andet kan det ikke siges tit nok og ikke stærkt nok, at der skal tages fat på spørgsmålet om de nationale støtteordninger. Det er klar konkurrenceforvridning, og desuden er det meget vigtigt, at vi stærkt kontrollerer konkurrencereglerne inden for EF, og i det hele taget at vi gør hvad vi kan for at få en øget fri konkurrence.

Også den monetære udligning er i høj grad konkurrenceforvridende. Den må gradvis afvikles, og vi hilser med tilfredshed erklæringen om, at man vil søge fuld afvikling, selv om vi nok må regne med, at det kan knibe med at omsætte hensigten i hurtig handling. En af skuffelserne i EF er i høj grad det, at det går for langsomt med hensyn til at få frie konkurrencevilkår, og det er en alvorlig sag for dansk landbrug, som i forhold til de øvrige lande har en stor effektivitet.

For det fjerde må det være sådan, at de støtteordninger, vi kan godkende, er de støtteordninger, der især gælder generationsskif-

tet, hvor den stærke inflation i ejendomspriserne har skabt meget store vanskeligheder, og selvfølgelig også støtteordninger med henblik på modernisering, grundforbedring o. lign.

Støtte til strukturrationalisering må man straks sætte et lidt større spørgsmålstegn ved. Det bør i hvert tilfælde sikres, at den virker på de steder, hvor man er mindst effektiv i produktionen. Jeg vil benytte lejligheden til at advare dansk landbrug imod i for høj grad at benytte støtteordning til at sætte malkekvæg ud: Danmark er ikke det sted, hvor man har mest behov for ordninger af den art.

I samme sammenhæng vil jeg pege på, at den dyriske produktion er meget afhængig af, hvorvidt man kan få en passende afløsning i landbruget, altså det, vi kalder husbondafløsning. En sådan ordning bliver stadig mere påtrængende, og jeg vil henstille til regeringen, at man udbygger EF-ordningen, gerne på en sådan måde, at man når frem til noget, der ligner det norske mønster. Vi har fra radikal side henstillet til regeringen, at man finder en bedre ordning for husbondafløsning, og vi har i sinde, hvis ikke regeringen kommer med et initiativ, selv at komme med det. Jeg tror, en sådan husbondafløsningsordning er meget, meget afgørende i spørgsmålet om at fremme den dyriske produktion.

Endelig for det femte vil jeg gerne sige, at det radikale venstre mener, der er grund til at støtte en udjævning af sæsonsvingninger i produktionen, men at vi er lidt mere skeptiske med hensyn til spørgsmålet om strukturpakler; vi mener, det skal klares ved en tilpasning af produktionen som helhed. Støtte til øget forbrug skulle gerne være noget mere varigt; jeg tænker på sådan noget som støtten til mælk i skolerne. Det er noget, der kan give andre forbrugsvaner, og vi betragter derfor det som en heldig form; og hvor man i det hele taget vil støtte et øget forbrug, bør det ske dér, hvor man kan få en varig virkning af det.

Hvad angår skummetmælkspulver, vil jeg gerne sige, at vi gerne ser, at der sker et forbrug direkte som mælk fremfor, at man skal vejen over skummetmælkspulver, og at man gør sit bedste for at opnå det.

Lad mig lige understrege, at de indgreb, der skal ske fra EFs side, bør være dér, hvor